

Berettiget vægring ved at påtage sig anvist arbejde

FOB nr. 82.29

Henstillet til ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen at genoptage behandlingen af en sag om et medlems ret til arbejdsløshedsdagpenge. Ankenævnet havde tiltrådt afgørelser fra en arbejdsløshedskasse og arbejdsdirektoratet, hvorefter medlemmet var blevet udelukket fra retten til dagpenge i 5 uger på grund af arbejdsvægring. Under min behandling af sagen tilvejebragte jeg oplysninger, der gjorde det overvejende sandsynligt, at medlemmet havde været berettiget til at vægre sig ved at påtage sig et anvist arbejde.

(J. nr. 1981-1389-02).

A klagede over, at ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen havde tiltrådt afgørelser, der var truffet af Specialarbejdernes arbejdsløshedskasses hovedledelse og arbejdsdirektoratet, hvorefter A var blevet udelukket fra retten til arbejdsløshedsdagpenge i 5 uger fra den 26. februar 1979 på grund af arbejdsvægring.

Blandt de sagsakter, som jeg modtog, var et indberetningsskema fra arbejdsformidlingen i København, påstemplet datoen 13. marts 1979. På skemaets forside var alene udfyldt rubrikkerne om arbejdsløshedskassens navn og afdeling, journalnummer, A's navn, adresse og personnummer, arbejdsløshedsforsikringens omfang (fuldtidsforsikret/deltidsforsikret), og det var med kryds angivet, at A havde undladt at tage arbejde.

Rubrikken midt på skemaets forside, »De øvrige for arbejdsformidlingen foreliggende oplysninger, herunder om arbejdets art ...« m.v., var udfyldt med oplysninger om, at arbejdet var »beskæftigelsesarbejde i henhold til § 97 a«, at arbejdstiden var fra 07.00 til 15.30, at arbejdsstedet var beliggende i Herlev, at arbejdets varighed var 26 uger, og at lønnen ifølge arbejdsgiveren var overenskomstmæssig. Endvidere var anført følgende: »Arbejdsgiveren oplyser til kontoret, at medlemmet undlod at give møde«.

De øvrige rubrikker på indberetningsskemaets forside var ikke udfyldt - herunder rubrikkerne »Medlemmets grund til arbejdsophøret/arbejdsvægringen«, »Medlemmets ledighed fordelt på antal dage de seneste 12 måneder« og »Eventuelle bemærkninger om medlemmets ledigheds- og beskæftigelsesforhold«.

På skemaets bagside var angivet »Medlemmets forklaring på det anførte forhold«. Det var her anført, at A den 25. februar 1979 fra arbejdsformidlingskontoret i Ballerup modtog et anvisningskort, hvorefter A samme dag skulle møde til samtale vedrørende ansættelse i et beskæftigelsesprojekt (under Herlev kommune). A modtog imidlertid først anvisningskortet efter det tidspunkt, da samtalen skulle finde sted, og efter telefonisk aftale med arbejdsformidlings-

kontoret mødte A til samtale hos arbejdsgiveren den 26. februar 1979. Under samtalen med lederen af beskæftigelsesprojektet oplyste A, at han ikke var interesseret i beskæftigelsesarbejdet. A mente, det kunne være for tungt for ham på grund af et dårligt knæ. Senere samme dag ringede en medarbejder fra Herlev kommune til A og tilbød ham arbejde som skolepedelmedhjælper til en løn af kr. 36,29 pr. time med en ugentlig arbejdstid på 37 timer. A afslog imidlertid tilbuddet om ansættelse som skolepedelmedhjælper, idet han ikke mente at kunne eksistere for den tilbudte løn, som ville være mindre end hans arbejdsløshedsdagpenge. Den 28. februar 1979 tilbød A telefonisk at tage arbejdet, men den 6. marts 1979 fik A meddelelse om, at arbejdet nu var besat.

Specialarbejdernes arbejdsløsheds-kasses Herlev afdeling anførte i en udtalelse på indberetningsskemaets bagside, at »medlemmet burde have taget det anviste arbejde«, og at afdelingen havde standset dagpengeudbetalingen fra den 26. februar til den 31. marts 1979.

Arbejdsformidlingskontoret anførte i en udtalelse på indberetningsskemaets bagside følgende:

»Det skal tilføjes, at kontoret intet kendskab har til medlemmets dårlige knæ.

Foranstående skal herved i henhold til § 20 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. indberettes til arbejdsløsheds-kassen og arbejdsdirektoratet.

På grundlag af det i sagen fremførte er kontoret af den formening, at der ikke i h.t. § 63 i ovennævnte lov er fyldestgørende grund til arbejdsvægringen, og indstiller i denne anledning, at medlemmet udelukkes fra retten til dagpenge i 5 uger fra og med den...

Man skal anmode arbejdsløsheds-kassens ledelse om at ville træffe afgørelse i sagen.

Kontoret udbeder sig venligst underretning om arbejdsløsheds-kassens afgørelse.

...«

Herudover forelå i de sagsakter, som jeg modtog fra ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen (bortset fra A's senere skrivelser i sagen), ingen oplysninger om A's tidligere beskæftigelse, om længden af den periode, hvori A havde været arbejdsløs og tilmeldt anvisningen, eller om de nærmere omstændigheder i forbindelse med A's fremmøde til samtalen ved det omtalte beskæftigelsesprojekt. Der forelå således heller ikke nogen udtalelse fra arbejdsgiveren i sagen.

I en skrivelse til arbejdsdirektoratet, hvoraf A modtog en genpart, meddelte Specialarbejdernes arbejdsløsheds-kasses hovedledelse, at kassen den 28. marts 1979 fra arbejdsformidlingskontoret havde modtaget indberetningen vedrørende A, der »ikke modtog anvist arbejde tilbudt den 26. februar 1979«. Hovedledelsen indstillede, at A blev udelukket fra ret til dagpenge i 5 uger fra

den 26. februar til den 31. marts 1979. Skrivelsen indeholdt i øvrigt ingen oplysninger om A's tidligere beskæftigelsesforhold m.v.

A klagede til arbejdsdirektoratet over arbejdsløshedskassens afgørelse. A gjorde nærmere rede for sin opfattelse af hændelsesforløbet i forbindelse med anvisningen til samtale om ansættelse ved det kommunale beskæftigelsesarbejde. A oplyste endvidere, at han nu selv havde fundet arbejde inden for handels- og kontorfaget.

Specialarbejdernes arbejdsløshedskasses hovedledelse afgav en udtalelse til arbejdsdirektoratet, hvori hovedledelsen fastholdt sin afgørelse »efter yderligere indhentede oplysninger i afdelingen«. Det var ikke i skrivelsen oplyst, hvilke yderligere oplysninger hovedledelsen havde indhentet, og der forelå ikke i sagen akter, der kunne belyse dette spørgsmål.

Arbejdsdirektoratet meddelte A, at direktoratet »efter det under sagen oplyste ikke har fundet grundlag for at tilsidesætte hovedledelsens afgørelse«. Der var ikke i skrivelsen anført noget om A's tidligere beskæftigelsesforhold, arbejdsperiodens længde m.v.

A klagede til ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen over arbejdsdirektoratets afgørelse. A oplyste bl.a. nærmere om sin knæskade, og at han »kom fra en overordnet stilling, - og stammer ... fra HK faget - så det er lidt svært, at skulle omstille sig til at male gamle cykler ...«. A præciserede i øvrigt, at han ikke havde sagt nej til det arbejde, han havde fået anvist.

Ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen tiltrådte arbejdsdirektoratets afgørelse, hvorefter »medlemmet ikke har haft en i arbejdsløshedslovens forstand fyldestgørende grund til at nægte at tage det af arbejdsformidlingen den 26. februar 1979 anviste arbejde, og han derfor skal gennemgå 5 ugers karantæne fra 26. februar 1979«. I afgørelsen gengav ankenævnet A's udtalelser vedrørende hans tidligere beskæftigelse, men herudover var der ikke i afgørelsen oplysninger om A's tidligere beskæftigelsesforhold eller arbejdsløshedsperiodens længde m.v.

I klagen til mig gav A yderligere oplysninger om sin knæskade, og A fremhævede på ny, at han ikke havde nægtet at tage imod det anviste arbejde ved »genbrugsværkstedet« under Herlev kommunes tekniske forvaltning. A oplyste ikke noget nærmere om sine tidligere beskæftigelsesforhold eller om arbejdsløshedsperiodens længde m.v. A anførte dog, at det var første gang i hans otte år på arbejdsmarkedet, at han var arbejdsløs.

Arbejdsdirektoratet anførte i en udtalelse til mig i anledning af A's klage, at der efter direktoratets opfattelse ikke var sådanne nye oplysninger i sagen, som kunne begrunde en ændret stillingtagen.

Ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen anførte i en udtalelse til mig, at der efter ankenævnets opfattelse ikke i A's klage til mig var fremkommet oplysninger, der ændrede grundlaget for ankenævnets afgørelse.

Jeg gjorde A bekendt med de nævnte udtalelser, og i en skrivelse til mig anførte A bl.a., at han havde været medlem af en arbejdsløshedskasse siden 29. oktober 1973, at han havde modtaget dagpenge »vedrørende vejrlig«

med i alt kr. 17.042, og at han herudover havde modtaget dagpenge under ledighed i perioden fra den 12. februar 1979 til den 26. februar 1979.

En af mine medarbejdere rettede herefter telefonisk henvendelse til A, der oplyste, at hans forrige ansættelsesforhold i et nærmere angivet firma varede i ca. 2 1/2 år (frem til den 12. februar 1979), og at han havde arbejdet i firmaet som operatør. A's arbejde bestod i TV-inspektion af kloakledninger og udarbejdelse af inspektionsrapporter m.v. Under dette ansættelsesforhold havde der været flere »vejrligsdage«, hvorunder A havde modtaget arbejdsløshedsdagpenge.

Jeg udtalte følgende i en skrivelse til A:

»Arbejdsløshedsforsikringslovens § 63, stk. 1-3, har følgende indhold:

»Dagpenge må ikke udbetales til et medlem,

1. som uden fyldestgørende grund vægrer sig ved at overtage et passende arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen, jfr. § 20, stk. 1, og for hvilket lønnen ikke er lavere end den, som efter overenskomst mellem arbejdsgivere og lønmodtagere gælder for tilsvarende arbejde, eller

2. ...

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, kan et medlem, som inden for de sidste 2 år har haft beskæftigelse i mindst 1 1/2 år, og som forud for ledigheden har haft beskæftigelse i samme ansættelsesforhold i mindst 1/2 år, inden for den første måned efter ledighedens indtræden vægre sig ved at overtage arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen, når det anviste arbejde i henseende til løn- og arbejdsvilkår ikke svarer til medlemmets hidtidige beskæftigelse.

Stk. 3. De nærmere regler for anvendelsen af bestemmelsen i stk. 2 fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.« Efter den gengivne bestemmelse i § 63, stk. 3, har arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet i et cirkulære af 22. september 1978 fastsat følgende nærmere regler for anvendelsen af § 63, stk. 2:

»...

2. Ved *samme ansættelsesforhold* forstås i denne forbindelse også beskæftigelsesforhold, der midlertidigt afbrydes på grund af sygdom, ferie eller produktionsstop på grund af vejrliget, materialemangel eller lignende.

3. Løn- og arbejdsvilkår i en tilbudt beskæftigelse anses for at svare til vilkårene i medlemmets hidtidige beskæftigelse, når den tilbudte løn og arbejdsvilkårene i øvrigt ikke på afgørende måde afviger fra de hidtidige vilkår.«

Som det fremgår af det, der er anført ovenfor, ses arbejdsløshedskassen, arbejdsdirektoratet og ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen ved disse myndigheders behandling af sagen ikke at have haft nærmere kendskab til Deres beskæftigelsesforhold i tiden forud for den 26. februar 1979, og myndighederne ses iøvrigt ikke at have iværksat undersøgelser vedrørende dette spørgsmål. Ved en fuldstændig udfyldelse af det skema, som arbejdsformidlingen anvendte ved meddelelsen til arbejdsdirektoratet om anvisningen af arbejde til Dem kunne det have været sikret, at det nu oplyste om Deres beskæftigelse forud for anvisningstidspunktet var taget i betragtning ved afgørelsen af, om der kunne træffes afgørelse om, at De skulle udelukkes for ret til arbejdsløshedsdagpenge i 5 uger.

Lægges de oplysninger, som De under telefonsamtalen ... (med min medarbejder) er fremkommet med om Deres tidligere beskæftigelse frem til den 12. februar 1979, til grund, synes det uden videre klart, at De efter den gengivne bestemmelse i § 63, stk. 2, uden dagpengemæssige konsekvenser på det tidspunkt kunne vægre Dem ved at påtage Dem et arbejde af den karakter, som De blev anvist den 26. februar 1979.

Jeg har samtidig hermed tilbagesendt sagens akter til ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, og jeg har henstillet til ankenævnet at undergive sagen en fornyet behandling.

Jeg har bedt ankenævnet om at underrette mig om ankenavnets afgørelse til Dem.

Når jeg har modtaget denne underretning, vil jeg overveje, om jeg har tilstrækkeligt grundlag for at foretage videre vedrørende behandlingen af sagen i arbejdsformidlingen i København, arbejdsdirektoratet og ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen.«

Ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen genoptog behandlingen af sagen og indhentede i den forbindelse nogle supplerende oplysninger, hvoraf det bl.a. fremgik, at A's sidste arbejdsdag i det ovenfor omtalte firma var den 25. januar 1979. Arbejdsformidlingen i København var ikke i stand til at udtale sig om de nærmere omstændigheder i forbindelse med anvisningen af A til et beskæftigelsesarbejde.

Ankenævnet fandt, at det arbejde, der var anvist A i henseende til løn- og arbejdsvilkår, ikke svarede til A's hidtidige beskæftigelse, og at arbejdet var an-

vist inden 1 måned efter ledighedens indtræden. Ankenævnet ophævede herefter sin tidligere afgørelse, idet nævnet fandt, at A efter den ovenfor gengivne bestemmelse i arbejdsløshedsforsikringslovens § 63, stk. 2, uden dagpenge-mæssige konsekvenser kunne vægre sig ved at tage det anviste arbejde. Der havde således ikke været grundlag for at nægte at udbetale A arbejdsløshedsdagpenge i forbindelse med anvisningen.

Jeg meddelte ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, at jeg tog det oplyste til efterretning. Jeg fandt ikke i øvrigt tilstrækkeligt grundlag for at foretage videre.